

ความรู้เกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗/
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

และ

กองทุนเงินทดแทน

รวบรวมโดย

งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง

อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทรศัพท์ ๐-๗๗๒๕-๕๐๔๙ ต่อ ๑๑

โทรสาร ๐-๗๗๒๕-๕๐๔๙ ต่อ ๑๘

www.takeantong.go.th

สรุปสาระสำคัญ พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายเจ็บป่วย ตายหรือสูญหายอันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้าง โดยกฎหมายกำหนดให้นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน เพื่อเป็นทุนในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง นายจ้างจึงมีหน้าที่ต้องยื่นแบบขึ้นทะเบียนนายจ้างและรายชื่อลูกจ้าง พร้อมจ่ายเงินสมทบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนด

ภายหลังจากขึ้นทะเบียนนายจ้างแล้ว ในปีถัดไปนายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบภายในวันที่ ๓๑ มกราคมของทุกปี โดยเงินสมทบที่ประเมินเพื่อเรียกเก็บจากนายจ้างจะเก็บตามความเสี่ยงในการดำเนินงานของแต่ละประเภทกิจการของนายจ้าง โดยคำนวณจาก

$$\text{ผลรวมของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างต่อเดือน} \times \text{จำนวนเดือนที่มีหน้าที่จ่าย} \times \text{อัตราเงินสมทบ}$$

ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนด นายจ้างจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราตามที่กฎหมายกำหนดของเงินสมทบที่ต้องนำส่ง

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ลูกจ้างไม่อาจได้รับความคุ้มครองอย่างทั่วถึงและเหมาะสม เช่น ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายไม่บังคับใช้กับนายจ้างบางประเภท อัตราค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ เป็นต้น รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับนายจ้างและลูกจ้าง ให้ได้รับความสะดวกในการดำเนินการด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายที่บัญญัติในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และนายจ้างได้รับความเป็นธรรม โดยมีสาระสำคัญในพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ สรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. ขยายความคุ้มครองแก่ลูกจ้างชั่วคราวทุกประเภท ยกเว้นข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ รวมทั้งการขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงลูกจ้างซึ่งทำงานในองค์กรของนายจ้างที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจด้วย

๒. เพิ่มกรณี "ภัยพิบัติ" ทั้งที่เกิดตามธรรมชาติ หรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น รัฐมนตรีมีอำนาจลดการจ่ายเงินเพิ่มตามกฎหมายที่เป็นเหตุให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบไม่ตรงตามกำหนดเวลา

๓. ให้ผู้ประกอบการกิจการที่ได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงอยู่ในฐานะนายจ้างและมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นการกำหนดความรับผิดชอบของนายจ้างในการดูแลลูกจ้าง

๔. เพิ่มอัตราจ่ายค่าทดแทนทุกกรณีจากร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน เป็นร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน รวมทั้งเพิ่มระยะเวลาการจ่ายเงินทดแทนกรณีทุพพลภาพและกรณีตาย

๕. ปรับเพิ่มอัตราค่ารักษาพยาบาล และค่าทำศพเพิ่มขึ้น

๖. มีการส่งเสริมการบริหารจัดการของกองทุนเงินทดแทนที่ดี มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยมีคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน คณะกรรมการการแพทย์

๗. กำหนดให้นายจ้าง ลูกจ้างยื่นแบบการขอรับเงินทดแทนได้ที่สำนักงานประกันสังคมทุกแห่งทั่วประเทศ ซึ่งเดิมแจ้งได้เฉพาะที่ที่นายจ้างแจ้งขึ้นทะเบียนเท่านั้น (สำนักงานประกันสังคมได้พัฒนาระบบในการให้บริการแบบ online)

๘. ลดเงินเพิ่มจากเดิมร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายเหลือร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย และกำหนดเกณฑ์การคำนวณเงินเพิ่มกรณีนายจ้างค้างชำระเงินสมทบ โดยกำหนดให้จำนวนเงินเพิ่มต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย ซึ่งปัจจุบันไม่ได้กำหนดเพดานเงินเพิ่มไว้

๙. บทกำหนดโทษมีการปรับเพิ่มฐานความผิดและอัตราโทษ สำหรับนายจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น การไม่ยื่นแบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง การไม่แจ้งเปลี่ยนแปลงชื่อเท็จจริงนายจ้าง การไม่ยื่นแบบแจ้งการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

โครงการให้ความรู้ด้านกองทุนเงินทดแทน กับนายจ้าง ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ส่วนราชการ

วันที่ 19 ธันวาคม 2561

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ณ ห้องประชุมเมืองคนดี อาคารศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ชั้น 5)

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้าง ที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย อันเนื่องมาจากการทำงาน ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การรักษาพยาบาล ค่าทดแทน ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ และค่าทำศพ
- เพื่อให้การบำนาญรักษา และส่งเสริมฟื้นฟูสมรรถภาพด้าน ร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการฝึกอาชีพให้สามารถเลี้ยงชีพได้ ด้วยตนเอง ไม่เป็นภาระแก่สังคม
- ให้การสนับสนุน และป้องกันเรื่องความปลอดภัย สุขอนามัยใน การทำงาน

แนวปฏิบัติการขึ้นทะเบียนนายจ้าง ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม โดย

พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561

นางสุรีย์ อินทรกำเนิด
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
งานเงินสมทบและการตรวจสอบ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 ไม่ใช้บังคับ แก่

1. ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะ ข้าราชการ หรือลูกจ้างประจำ
2. รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
3. รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับ ลูกจ้าง ซึ่ง มิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ
4. นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติเงินทดแทน(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2561
มีผลใช้บังคับวันที่ 9 ธันวาคม 2561

(ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป)

การขึ้นทะเบียนนายจ้าง ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561

นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป
จะต้องขึ้นทะเบียนนายจ้าง และจ่ายเงินสมทบ ภายใน 30 วัน

- นับตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม 2561 หรือ
- นับตั้งแต่วันที่ที่มีลูกจ้าง 1 คนขึ้นไป

ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด / สาขา ที่สถาน ประกอบการตั้งอยู่

การขึ้นทะเบียนนายจ้าง

ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานอยู่ในทุกท้องที่ที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป มีหน้าที่ขึ้นทะเบียนนายจ้าง และจ่ายเงินสมทบ

ยกเว้น

1. นายจ้างที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งงานที่ถูกจ้างทำนั้น มิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย
2. นายจ้างที่ประกอบการค้า การค้าแผงลอย

การขึ้นทะเบียนนายจ้าง

สำหรับสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนนายจ้าง ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมแล้ว

- ให้อำนาจงานใหญ่ (ลำดับที่สาขา 00000) ขึ้นแบบขึ้นทะเบียน นายจ้างตามแบบ (สปส.1-01) สำนักงานประกันสังคมพื้นที่/จังหวัด ที่สถาน ประกอบการตั้งอยู่

- วันที่ ที่มีหน้าที่ขึ้นทะเบียนนายจ้าง คือ วันที่ 9 ธันวาคม 2561 (วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ)

- วันที่ ที่มีหน้าที่ขึ้นแบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง คือ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ (วันที่ 9 ธ.ค. 2561 - วันที่ 7 ม.ค.2562)

นายจ้าง

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดย จ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทน นายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจ กระทำการแทนนิติบุคคล (ผู้แทน) และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มี อำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ให้ทำการแทนด้วย (ตัวแทน)

ลูกจ้าง

“ลูกจ้าง” หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง ไม่ ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับ งาน บ้าน อันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

เอกสารสำหรับการขึ้นทะเบียนนายจ้าง

1. แบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง (สปส.1-01)
2. เอกสารแสดงการจัดตั้งสถานประกอบการ เช่น พรบ. กฎกระทรวง หนังสือจดทะเบียน เป็นต้น
3. บัญชีรายชื่อลูกจ้าง ของสถานประกอบการ
4. หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)
5. แผนที่ตั้งสถานประกอบการ
6. ภาพถ่ายสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ
7. เลขประจำตัวผู้เสียภาษี (ถ้ามี)

การว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง

- ให้ผู้ประกอบการที่มีการจ้างเหมาค่าแรงอยู่ในฐานะนายจ้าง มี หน้าที่ต้องปฏิบัติ ตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน
- กรณีหากผู้รับเหมาค่าแรง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนต่อสำนักงาน แล้ว ให้ผู้ประกอบการหลุดพ้นจากความผิด เพียงเท่าที่ผู้รับเหมา ค่าแรงนำส่งเงินสมทบต่อสำนักงาน

- วิธีเหมาค่าแรง - ความคุ้มครองการทำงาน หรือ - รับผิดชอบจ่ายค่าจ้าง
- จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน
- การทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใด ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ
- กระทำในสถานประกอบการ หรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบการ
- เครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบการเป็นผู้จัดหา

การคำนวณเงิน สมทบ

ค่าจ้าง

- หมายถึง เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เป็นค่าตอบแทนการทำงาน ในวัน และเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุด และ วันลา ซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใด หรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน

- เป็น เงิน ที่นายจ้างจ่ายเข้ากองทุนเงินทดแทน เพียงฝ่ายเดียวเป็นรายปี ซึ่งคำนวณได้ จากค่าจ้างที่นายจ้างจะต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างทั้งปี และอัตรา เงินสมทบตามรหัสประเภทกิจการของนายจ้าง หรือคำนวณจากอัตราส่วน การสูญเสีย และนำไปเปรียบเทียบกับตารางลด เพิ่ม อัตราเงินสมทบ

การคำนวณเงิน
สมทบ

อัตราเงินสมทบ มี 2 ประเภท

1. อัตราเงินสมทบตามรหัสประเภทกิจการ เป็นอัตราที่กำหนดขึ้นตามความ
เสี่ยงภัย ในการดำเนินงานของแต่ละประเภทกิจการของนายจ้าง ร้อยละ 0.2-1.0
 2. อัตราเงินสมทบตามค่าประสบการณ์ จะคำนวณจากอัตราส่วนการสูญเสีย
และนำไปเปรียบเทียบกับตารางลด เพิ่มอัตราเงินสมทบ โดยนายจ้างอาจจะจ่ายเงิน
สมทบเพิ่ม หรือลดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงินทดแทนที่กองทุนเงินทดแทนจ่าย
ให้กับลูกจ้างของนายจ้าง (ลดลง-เพิ่มขึ้น ไม่เกิน 50% ของอัตราเงินสมทบหลัก)
- ***** ประเภทกิจการสำหรับส่วนราชการ รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่าง
ประเทศ และกิจการไม่แสวงหากำไร อัตราเงินสมทบ ร้อยละ 0.2 *****

ประเภทของเงินสมทบ

มี 3 ประเภท ได้แก่

1. เงินสมทบประจำปี (กท.26ก)
 - จ่ายภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มียูกจ้าง 1 คนขึ้นไป
 - *** ในปี 2561 ประเมินเงินค่าจ้าง โดยใช้ฐานเดือนมิถุนายน 2561
จำนวน 23 วัน (วันที่ 9-31 ธ.ค. 2561)
 - จ่ายภายในวันที่ 31 มกราคม ของทุกปี
 - *** ในปี 2562 ประเมินค่าจ้างโดยใช้ฐานค่าจ้างของเดือนมิถุนายน 2561
คูณ 12 เดือน
2. เงินสมทบจากกรรวางานค่าจ้าง (กท.25ค)
 - นายจ้างจะต้องรายงานค่าจ้าง (กท.20ก) ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์
ของทุกปี ถ้ามีเงินต้องจ่ายเพิ่ม จ่ายภายในวันที่ 31 มีนาคม
3. เงินสมทบจากการตรวจบัญชี (กท.25ก)
 - จ่ายภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกใบประเมินเงินสมทบ

การคำนวณเงิน
สมทบ

สูตรการคำนวณเงินสมทบ

เงินสมทบ = ผลรวมของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างทุกคนต่อเดือน
x จำนวนเดือนที่มีหน้าที่จ่าย x อัตราเงินสมทบ

- หมายเหตุ**
1. ค่าจ้างต้องไม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ของกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงาน (ยกเว้นส่วนราชการ) และไม่เกิน 240,000 บาท/คน/ปี
 2. เงินสมทบประจำปี 2561
จำนวนเดือนที่มีหน้าที่จ่าย = 23/30
เนื่องจาก พ.ร.บ.เงินทดแทน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561 มีผลบังคับใช้
วันที่ 9 ธันวาคม 2561

เงินเพิ่มตามกฎหมาย

นายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบ ภายในกำหนด หรือจ่ายไม่ครบจำนวน
ตามที่จะต้องจ่าย นายจ้างจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตรา ร้อยละ 2 ต่อเดือน ของ
เงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่ง หรือจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัด
จากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่
ต้องจ่าย

การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างเปลี่ยนแปลงไป
ให้นายจ้างแจ้งเปลี่ยนแปลง ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีการ
เปลี่ยนแปลง

ตัวอย่าง

อบต. แสนดี มีลูกจ้าง 2 คน นาย ก. ได้รับค่าจ้างเดือนละ 5,000 บาท
นาย ข. ได้รับค่าจ้าง เดือนละ 7,000 บาท

ผลรวมค่าจ้าง = 12,000 บาท

จำนวนเดือนที่มีหน้าที่จ่าย = 23/30

อัตราเงินสมทบ ร้อยละ 0.2

เงินสมทบประจำปี 2561 = $12,000 \times (23/30) \times (0.2/100)$
= 18.4 บาท

*** สำนักงานกองทุนเงินทดแทน ประเมินเงินค่าจ้าง โดยใช้ฐานเดือน
มิถุนายน 2561 จำนวน 23 วัน ***

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์

กองทุนเงินทดแทน

Workmen's Compensation Fund)

1 ▲

อัตราเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน

- ❖ ร้อยละ 0.2 – 1.0 ของค่าจ้างตามลักษณะความเสี่ยงภัยของประเภทกิจการ 16 กลุ่ม
- ❖ ***นายจ้างจ่ายฝ่ายเดียว***

4 ▲

สิทธิประโยชน์

ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561

บังคับใช้ตั้งแต่ 9 ธันวาคม 2561

2 ▲

ทำอะไร"เมื่อลูกจ้างเจ็บในงาน"

5 ▲

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ
- (2) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
- (3) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้าง ซึ่งมีใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ
- (4) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 3 ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561

3 ▲

การคุ้มครอง ต้องมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. การที่ลูกจ้างทำงานให้นายจ้าง
2. การที่ลูกจ้างป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้นายจ้าง
3. การที่ลูกจ้างทำงานตามคำสั่งของนายจ้าง

6 ▲

แนวทางการพิจารณาวินิจฉัยว่าเนื่องจากการทำงาน

โดยทั่วไป อุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บที่เกิดจากการทำงานโดยตรง ถือว่าเนื่องจากการทำงาน

๑. ในเวลางาน เช่น ทำงานก่อสร้างถูกตะปูตำ
2. นอกเวลางาน เช่น เลยเวลางานแต่งงานยังไม่เสร็จสิ้น จึงเร่งทำต่อให้เสร็จและเกิดอุบัติเหตุ
๓. ในสถานที่ทำงาน เช่น เครื่องหั่นนิ้วมือ
4. นอกสถานที่ เช่น พนักงานส่งเอกสารเกิดอุบัติเหตุ ขณะเดินทางไปส่งเอกสาร

7 ▲ ➡

๑.๓ ปฏิบัติงานป้องกันรักษาผลประโยชน์ต่อกิจการ โดยรวมที่ไม่ใช่งานในหน้าที่

ตัวอย่าง ไฟไหม้โรงงานลูกจ้างอยู่ใกล้โรงงานไปช่วยดับไฟ เกิดบาดเจ็บ

10 ▲ ➡

๑. การประสบอันตรายไม่ได้เกิดจากการทำงาน โดยตรงแต่ถือว่าประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน

- ๑.๑ เกิดในที่ทำงานจากวัสดุ เครื่องมือ ทรัพย์สิน สัตว์ ซึ่งไม่ใช่ การกระทำของลูกจ้าง

ตัวอย่าง ขณะทำงานในโรงงาน

- ลูกสุนัขนายจ้างหรือไม่ใช่สุนัขของนายจ้างกัด
- ลูกจ้างนั่งพักกลางวันอยู่ในที่ทำงานหรือโรงอาหารถูกพัดลมตกใส่ศีรษะ

8 ▲ ➡

๑.๔ เกิดจากความไม่ปลอดภัยของโรงงานอื่น

ตัวอย่าง แก๊สระเบิดเสียงดังสนั่นที่โรงงานข้าง ๆ กลิ่นแก๊สมาถึง แต่ลูกจ้างตกใจกลัวจนเป็นลม

11 ▲ ➡

1.2 เกิดในช่วงเวลาออกไปทำงานนอกสถานที่

- ๑.๒.๑ คู้มครองไป-กลับ ต้น-สิ้นสุดงานบริเวณเกิดเหตุ ต้องอยู่ในเส้นทางการทำงานปกติ

- ๑.๒.๒ การเดินทางจากบ้านไปปฏิบัติงานและเดินทางกลับบ้าน เมื่อเลิกงาน จะไม่ได้รับการคุ้มครอง รวมถึง ออกจากบ้านไปทำงานแต่ยังไม่ถึงจุดแรกที่จะทำ หรือปฏิบัติเสร็จกำลังเดินทางกลับ ซึ่งเป็นปกติวิสัยตามปกติ

ตัวอย่าง พนักงานธนาคารสาขาได้รับคำสั่งให้ไปอบรมที่สำนักงานใหญ่ ขณะเดินทางโดยรถยนต์ประจำทางเกิดอุบัติเหตุรถชนจนเสียชีวิต

9 ▲ ➡

2. การประสบอันตรายที่ไม่ถือว่าเนื่องมาจากงานเกิดในสถานที่ทำงานเกิดจากการกระทำของลูกจ้าง ซึ่งการกระทำนั้นไม่มีวัตถุประสงค์ทำให้นายจ้าง

ตัวอย่าง ลูกจ้างพักผ่อนกลางวัน บริเวณไซต์งานก่อสร้างนั่งฟังกำแพงเพื่อก่อสร้างเสร็จ ถูกกำแพงล้มทับบาดเจ็บ , เสียชีวิต

12 ▲ ➡

หน้าที่ของนายจ้าง

เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือ เจ็บป่วย หรือ สูญหาย

1. จัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสม โดยจัดทำหนังสือส่งตัวลูกจ้างเข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาล (แบบ กท.๔๔)
2. แจ้งการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย (แบบ กท.๑๖) ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นายจ้างทราบ หรือควรจะได้ทราบ
3. มีหน้าที่จ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ และค่าทดแทนแก่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามที่อัตรากฎหมายกำหนด
(หากนายจ้างขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน กองทุนฯ จะเป็นผู้รับผิดชอบในอัตราตามที่กฎหมายกำหนด)

13

ขั้นตอนการแจ้งการประสบอันตราย กองทุนเงินทดแทน

การให้ประโยชน์ทดแทน ตาม พ.ร.บ.เงินทดแทน

คุ้มครองกรณีเนื่องจากการทำงาน

ประสบอันตราย
เจ็บป่วย
ทุพพลภาพ
ตาย หรือ สูญหาย
อันเนื่องมาจากการทำงาน

14

การวินิจฉัยและการจ่ายเงินทดแทน กองทุนเงินทดแทน

สภ. จ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างที่บาดเจ็บ

1. ค่ารักษาพยาบาล 50,000- ลินสุดการรักษา (กรณีพ.ร.ว.)
2. ค่าทดแทน จ่าย 70 % ของค่าจ้าง (ค่าจ้างสูงสุดไม่เกิน 20,000บ.)
 - มาตรา 18 (1) กรณีหยุดงาน 1 วันขึ้นไป/ไม่เกิน 1 ปี
 - มาตรา 18 (2) ค่าสูญเสียอวัยวะบางส่วน (ไม่เกิน 10 ปี)
 - มาตรา 18 (3) กรณีทุพพลภาพ (ไม่เกิน 15 ปี)
 - มาตรา 18 (4) กรณีตาย/สูญหาย (จ่าย 10 ปี)
3. ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน
4. ค่าทำศพ 40,000 บาท (อยู่ระหว่างออกกฎกระทรวง)

โดยได้รับความคุ้มครอง ตั้งแต่วันแรกที่นายจ้างรับเป็นลูกจ้าง

15

กฎกระทรวง กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาล
ที่ให้นายจ้างจ่าย (20 ก.พ.2558)

ค่ารักษาพยาบาล

ข้อ 2. ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริง
ตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน 50,000 บาท

- ค่าห้อง ค่าอาหาร ค่าบริการพยาบาล และค่าบริการทั่วไป
เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละ 1,300 บาท

19

ข้อ 5 ในกรณีที่ค่ารักษา 300,000 บ. ไม่เพียงพอให้จ่ายเพิ่มอีก
เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท โดยมีเงื่อนไข

ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง ลักษณะการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วยที่ คณะกรรมการการแพทย์ พิจารณาจ่ายเพิ่มขึ้น	1. ประสบอันตราย ตาม ป.ก.ร. เจ็บป่วยรุนแรง/ เรื้อรัง + (ก) ผู้ยาก/ขับขียน เช่น ผ่าตัดหลายครั้ง+ใช้แพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ (ข) มีภาวะแทรกซ้อน+รักษาค่อนข้าง+อาการ รุนแรงขึ้น 2. ประสบอันตราย/เจ็บป่วย รักษาผู้ยาก ตามความเห็น คณะกรรมการการแพทย์
--	--

ข้อ 3 ในกรณีที่ค่ารักษา 50,000 บ. ไม่เพียงพอให้จ่ายเพิ่มอีก 100,000 บาท
เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน 150,000 บาท โดยมีเงื่อนไข

ข้อ 3 (1)-(6)	ข้อ 3 (7) ประสบอันตราย เจ็บป่วย รุนแรง	ข้อ 3 (7) เจ็บป่วย
(1) บาดเจ็บรุนแรง+ผ่าตัด (2) บาดเจ็บรุนแรงกระดูก+ผ่าตัด (3) บาดเจ็บรุนแรงศีรษะ+ผ่าตัด เปิดกะโหลก (4) บาดเจ็บรุนแรงกระดูกสันหลัง (5) ต้องผ่าตัดหรือใช้ยา (6) ไฟไหม้ ความร้อน อุบัติเหตุ อีกหนึ่งหรือละ 25 ของ พื้นผิวร่างกาย	1. ผ่าตัดมากกว่า 1 ตำแหน่ง/มากกว่า 1 ครั้ง 2. รักษาตัวใน ICU + เครื่องช่วยหายใจ ไม่น้อยกว่า 5 วัน 3. รักษาตัวใน ICU + ไม่ใช้เครื่องช่วยหายใจ ไม่น้อยกว่า 10 วัน 4. ผ่าตัด + ผ่าตัดแก้ไขรักษาทางต่อเนื้อ ไม่น้อยกว่า 20 วัน 5. ประสบอันตราย/เจ็บป่วยของดวงตา + ผ่าตัด 6. บาดแผลไฟไหม้ระดับ 3 จาก ไฟไหม้ ความร้อน ความเย็น ฯลฯ 7. ประสบอันตราย/เจ็บป่วย รักษาผู้ยาก ตามความเห็น คณะกรรมการการแพทย์	1. จำเป็นต้องรักษา ต่อเนื่องใช้ยา มากกว่า 180 วัน 2. นอกพักรักษาตัว ในโรงพยาบาล มากกว่า 30 วัน

ข้อ 6 ในกรณีที่ค่ารักษา 500,000 บ. ไม่เพียงพอให้จ่ายเพิ่มอีก
เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน 1,000,000 บาท โดยมีเงื่อนไข

ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง ลักษณะการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วยที่ คณะกรรมการการแพทย์ พิจารณาจ่ายเพิ่มขึ้น	1. รับการรักษาตาม 5 + มีหนังสือวินิจฉัยชี้ขาด ตั้งแต่ร้อยละ 25 ของพื้นผิว 2. รับการรักษาตาม 5 + ลูกจ้างตาย 3. เจ็บป่วยตาม 3(1)-(7) ไม่น้อยกว่า 3 ข้อ 4. เจ็บป่วยอื่นๆ ตามความเห็นของ คณะกรรมการ การแพทย์ โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ กองทุนเงินทดแทน
--	---

ข้อ 4 ในกรณีที่ค่ารักษา 150,000 บ. ไม่เพียงพอให้จ่ายเพิ่มอีก
เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน 300,000 บาท โดยมีเงื่อนไข

1. ประสบอันตราย/เจ็บป่วย ตาม ข้อ 3(1)-(6) ตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไป
2. ประสบอันตราย ตาม ข้อ 3(1)-(6) + ใช้เครื่องช่วยหายใจ + ICU ตั้งแต่
20 วันขึ้นไป
3. บาดเจ็บของสมอง/ไขสันหลัง + ต้องรักษาตั้งแต่ 30 วันขึ้นไป
4. เจ็บป่วยรุนแรง/เรื้อรัง ตาม 3(7)
(ก) อวัยวะสำคัญล้มเหลว (ข) นอกจาก (ก)
ตามความเห็นของ คณะกรรมการการแพทย์

ข้อ 6 ในกรณีที่ค่ารักษา 1,000,000 บ. ไม่เพียงพอให้จ่ายเพิ่มอีก
โดยมีเงื่อนไข

ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง ลักษณะการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วยที่ คณะกรรมการการแพทย์ พิจารณาจ่ายเพิ่มขึ้น	1. รับการรักษาตาม 5 + มีหนังสือวินิจฉัยชี้ขาด ตั้งแต่ร้อยละ 25 ของพื้นผิว 2. รับการรักษาตาม 5 + ลูกจ้างตาย 3. เจ็บป่วยตาม 3(1)-(7) ไม่น้อยกว่า 3 ข้อ 4. เจ็บป่วยอื่นๆ ตามความเห็นของ คณะกรรมการ การแพทย์ โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ กองทุนเงินทดแทน
--	---

***ข้อ 6 วรรคสอง รักษาพยาบาลจนถึงสิ้นสุดการรักษา
(ยกเว้นระหว่างแก้ไขข้อกฎหมาย)***

กรณีครัวเรือนมีรายได้น้อยกว่า 1,000,000 บาท ไม่เพียงพอ
ให้จ่ายเพิ่มได้อีกไม่เกิน 2,000,000
(ข้อมูลรายได้โดยประมาณของครัวเรือน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 17 ก.ค.2559)
สามารถเห็นของคณะกรรมการการแพทย์ ดังนี้

1. ลูกจ้างเข้ารักษาพยาบาล รพ.ของรัฐ ตั้งแต่แรก...จนสิ้นสุดการรักษา
2. ลูกจ้างมีความจำเป็น หรือมีเหตุสมควรที่ไม่สามารถเข้ารับการรักษา รพ.ของรัฐ ตั้งแต่แรก...แต่ภายหลังได้เข้ารับการรักษา รพ.ของรัฐ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค.2559

25

ตัวอย่างการคำนวณ

ค่าทดแทนกรณีหยุดงาน

ตัวอย่าง แพทย์สั่งให้หยุดงาน 15 วัน

เงินเดือน 20,000 บาท

$$20,000 \times \frac{70}{100} = 14,000 \text{ ต่อเดือน}$$

$$\text{ได้รับ } 14,000 \times \frac{15}{30} = 7,000 \text{ บาท}$$

26

ประกาศการพิจารณาเงิน เบี้ย ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานหรือค่าจ้างที่ อกพ. สืบจากค่าเฉลี่ย		
ข้อ 6 วรรคสอง ระดับสูงสุดการปฏิบัติงาน	อัตราค่าจ้างสูงสุด	1. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 2. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 3. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด
ข้อ 6 ≤ 1,000,000	อัตราค่าจ้างสูงสุด	1. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 2. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 3. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด
ข้อ 5 ≤ 500,000	อัตราค่าจ้างสูงสุด	1. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 2. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 3. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด
ข้อ 4 ≤ 300,000	อัตราค่าจ้างสูงสุด	1. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 2. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 3. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด
ข้อ 3 150,000	อัตราค่าจ้างสูงสุด	1. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 2. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 3. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด
ข้อ 2 ≤ 50,000	อัตราค่าจ้างสูงสุด	1. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 2. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด 3. อัตราค่าจ้างสูงสุด + ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานไม่เกิน 20% ของอัตราค่าจ้างสูงสุด

ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ

1. ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ด้านอาชีพตามหลักสูตรและอัตรา ไม่เกิน 24,000 บาท
2. ค่าเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพด้านในการทำงานด้านการแพทย์ไม่เกิน 24,000 บาท
3. การบำบัดรักษาและการผ่าตัดรวมแล้วไม่เกิน 40,000 บาท
4. ค่าวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู หน่วยละไม่เกิน อัตราตามที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่รวมแล้วไม่เกิน 160,000 บาท

29

สถานพยาบาลเครือข่ายของกองทุนเงินทดแทน

ให้กระทรวงสาธารณสุข (แบบ กท.44) อธิบดีฯ รัฐบาล และรพ. เป็นเจ้าภาพ
ส่งประกันสังคมจังหวัด ในวงเงินที่กำหนด

1. โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี และ รพ.ประจำอำเภอ
2. โรงพยาบาลศรีวิชัย
3. โรงพยาบาลกรุงเทพ สุราษฎร์ธานี
4. โรงพยาบาลเกาะสมุย
5. โรงพยาบาลสมุยอินเตอร์
6. โรงพยาบาลบ้านดอนอินเตอร์
7. โรงพยาบาลไทยอินเตอร์
8. โรงพยาบาลกรุงเทพสมุย

การส่งตัวลูกจ้างเข้ารับการ

ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน

1. เป็นลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานที่สิ้นสุดการรักษาเบื้องต้นแล้ว
2. สามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ และสภาพความพิการสามารถฟื้นฟูในการทำงานให้ดีขึ้นได้
3. ไม่เป็นผู้ศึกษาเสพติดให้โทษ เป็นโรคเรื้อรัง โรคติดต่อยาเสพติด หรือโรคติดต่อระยะอันตราย พิจารณาส่งตรวจ จิตแพทย์เพื่อนไม่สมประกอบ
4. อายุ 15 ปีขึ้นไป ไม่จำกัดความรู้หรือวุฒิการศึกษา
5. สมควรที่จะเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

30

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน

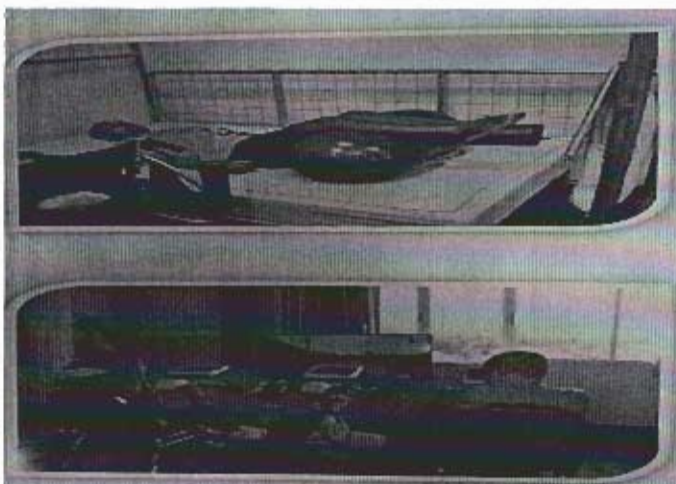
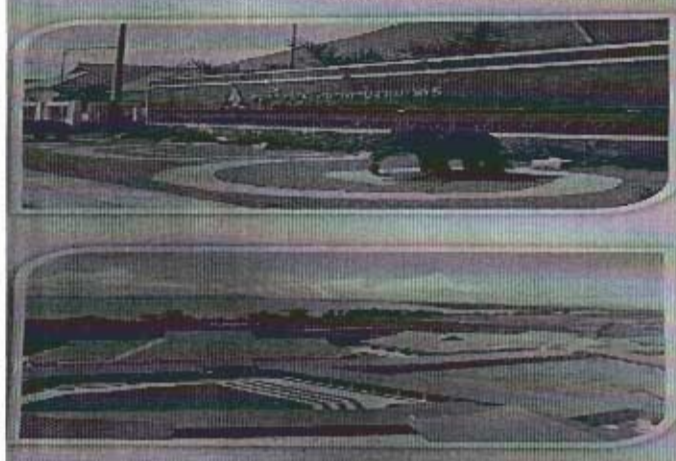
1. ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ภาค 1 (ปทุมธานี)
2. ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ภาค 2 (ระยอง)
3. ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ภาค 3 (เชียงใหม่)
4. ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ภาค 4 (ขอนแก่น)
5. ***ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ภาค 5 (อ.สิงหนคร จ.สงขลา)***

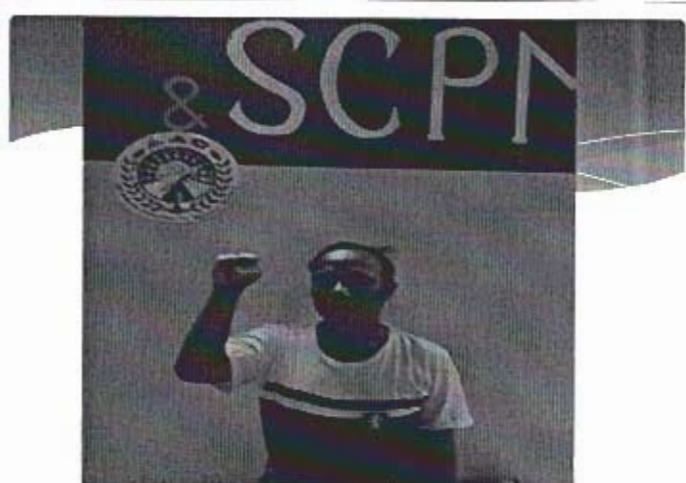
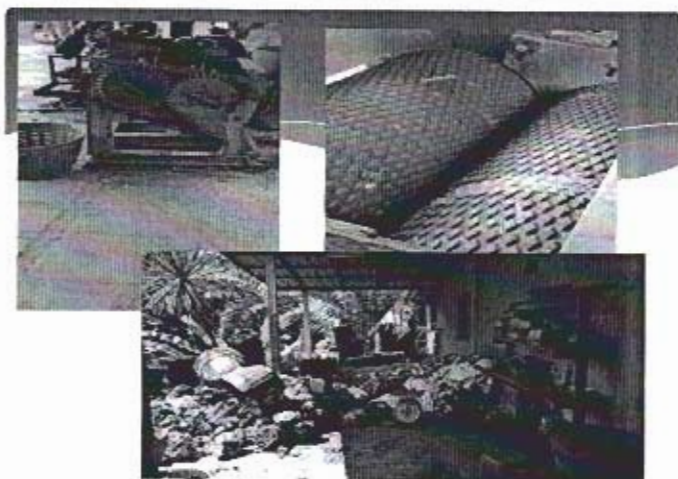

ภาพอุปกรณ์เทียม

ภาพบรรยากาศศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานภาค 5

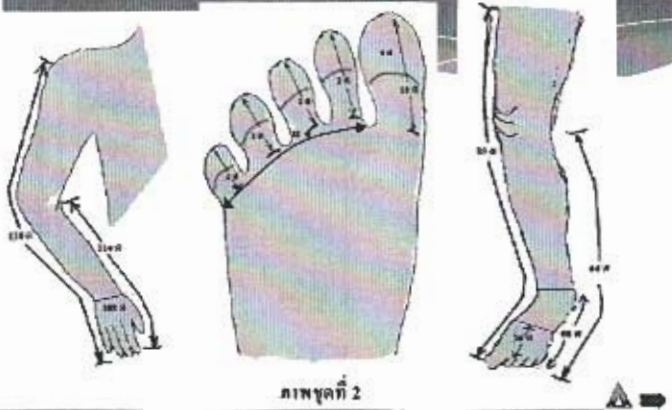
ค่าทดแทนการสูญเสียวัยระ ม.18 (2) ร้อยละ 70 ของ
ค่าจ้างราย เดือน ตามการสูญเสีย สูงสุดไม่เกิน 10 ปี

ภาพชุดที่ 1

**กำหนดแทนการสูญเสียวัยละ น.18 (2) ร้อยละ 70 ของ
ค่าจ้างราย เดือน ตามการสูญเสียฯ สูงสุดไม่เกิน 10 ปี**

ตัวอย่าง

นายอาทร อุ่นไอรัก ลูกจ้างส่วนราชการ (เทศบาล)
ตำแหน่ง พนักงานเก็บขยะ เข้าทำงานเมื่อวันที่ 10 ม.ค. 2561 ได้
ค่าจ้างเดือนละ 15,000 บาท วันที่ 9 ธ.ค. 2561 ขณะทำงานเก็บ
ขยะบนถนนวิภาวดี เกิดอุบัติเหตุรถบรรทุกพ่วงชน กับรถขนขยะ
ได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ เลือดคั่งในสมอง
เข้ารับรักษาในโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
วันที่ 9 - 16 ธ.ค. 2561
และเสียชีวิตวันที่ 16 ธ.ค. 2561

การสูญเสียวัยละ

ตัวอย่าง

มีอายุ 108 เดือน

เงินเดือน 20,000 บาท

ค่าทดแทน $12,000 \times 70 = 14,000$ ต่อเดือน
100

ได้รับ $14,000 \times 108 = 1,512,000$ บาท

ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตาม

พ.ร.บ. เงินทดแทน พ.ศ. 2561 (ฉบับที่ 2)

1. ค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น จนสิ้นสุดการรักษา (อยู่ระหว่างแก้ไขข้อกฎหมาย)
2. ค่าทำศพ จำนวน 40,000 บาท (อยู่ระหว่างแก้ไขข้อกฎหมาย)
3. ค่าทดแทนรายเดือน ๆ ละ 10,500 บาท
 - 3.1 กรณีไม่สามารถทำงานติดต่อกัน
เป็นเวลา 8 วัน จำนวนเงิน 2,800 บาท
 - 3.2 กรณีถึงแก่ความตายเป็นเวลา 10 ปี จำนวนเงิน 1,260,000 บาท
(แบ่งจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ ตามมาตรา 20 แห่ง พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ. 2561
(ฉบับที่ 2) คนละเท่า ๆ กัน)

ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน กรณีตาย หรือ สูดตาย

- 1.บิดา มารดา ที่ชอบด้วยกฎหมาย
- 2.สามีหรือภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมาย
- 3.บุตร
 - บุตรที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
 - # บุตรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่ยังศึกษาอยู่ ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
 - # บุตรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป แต่ทุพพลภาพ หรือ จิตพิการเกิน ไม่สามารถประกอบ
 - # บุตรที่เกิดภายใน 310 วัน นับแต่วันที่ถูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือ สูดตาย
 - # ผู้ที่อยู่ในความอุปการะซึ่งต้องเดือนร้อน เพราะขาดความอุปการะของลูกจ้าง (แต่ต้องไม่มีผู้มีสิทธิข้างต้น)

ระยะเวลาการแจ้ง การประสบอันตราย

- นายจ้างต้องแจ้งภายใน 15 วัน
- ลูกจ้าง หรือ ผู้มีสิทธิ แจ้งภายใน 180 วัน
- กรณีเจ็บป่วยเกิดขึ้นหลังสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง
แจ้งภายใน สองปี นับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

ไม่จ่ายเงินทดแทน

ในกรณี

- เสพเครื่องดองของเมาจนไม่สามารถทรงสติได้ รายงานผลการการตรวจพบ Ethyl Alcohol ในเลือดเกิน 150 mg%
- จงใจให้ตนเองหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

49

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

1. วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นทุนให้มีการ
จ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้าง
แทนนายจ้าง

กองทุนประกันสังคม

1. วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างหลักประกัน
ให้แก่ลูกจ้างผู้ประกันตน

52

บทลงโทษ

นายจ้าง

ผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้าง ซึ่งประสบอันตราย หรือ เจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

2. หน้าที่การจ่ายเงินสมทบ

▶ นายจ้างมีหน้าที่
จ่ายเงินสมทบ

กองทุนประกันสังคม

2. หน้าที่การจ่ายเงินสมทบ

▶ ลูกจ้าง, นายจ้าง
รัฐบาล

53

บทลงโทษ

นายจ้าง

นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทน ตามคำสั่ง ของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยมีได้ยุทธหรือไม่จ่ายเงิน ทดแทนตามคำวินิจฉัยยุทธของคณะกรรมการ โดยมีได้นำคดีไปสู่ศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

3 อัตราเงินสมทบ พามความ
เสี่ยงภัยของกิจการนายจ้าง

- 3.1 อัตราเงินสมทบหลัก
- 3.2 อัตราเงินสมทบ
ค่าประสบการณ์

กองทุนประกันสังคม

3. อัตราเงินสมทบ

- 3.1 เจ็บป่วย
- 3.2 ศาข
- 3.3 ทูพลาภ
- 3.4 คลอดบุตร
- 3.5 สงเคราะห์บุตร
- 3.6 ชราภาพ****
- 3.7 วัยงาน

1.5%

3.00%

0.50%

54

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

กองทุนประกันสังคม

4. วิธีจ่ายเงินสมทบ

- ▶ รายปี

5. เงินเพิ่มตามกฎหมาย ร้อยละ 2 ต่อเดือน

4. วิธีจ่ายเงินสมทบ

- ▶ จ่ายเป็นเดือน

5. เงินเพิ่มตามกฎหมาย ร้อยละ 2 ต่อเดือน

๖๖

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

กองทุนประกันสังคม

8. การอุทธรณ์

- ▶ อุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการ
กองทุนภายใน 30 วัน

8. การอุทธรณ์

- ▶ อุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการ
อุทธรณ์ภายใน 30 วัน

๖๗

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

กองทุนประกันสังคม

6. สิทธิประโยชน์

- ▶ ค่ารักษาพยาบาล
- ▶ ค่าทดแทน
 - ❖ กรณีหยุดงาน
 - ❖ กรณีสูญเสียอวัยวะ
 - ❖ กรณีทุพพลภาพ
 - ❖ กรณีตาย
- ▶ ค่าทำศพ ค่าฟื้นฟู

6. สิทธิประโยชน์

- ▶ กรณีเจ็บป่วย
- ▶ กรณีคลอดบุตร
- ▶ กรณีทุพพลภาพ
- ▶ กรณีตาย
- ▶ กรณีสงเคราะห์บุตร
- ▶ กรณีชราภาพ
- ▶ กรณีว่างงาน

๖๘

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

ที่ตั้ง สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

100/2 ด.ต.อนนก ต.ตลาด

อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี 84000

โทร. 0-7728-2283,

0-7728-9194

ที่ตั้ง สาขาเกาะสมุย

ด.พริ้งพวงงอก อ.อ่างทอง

อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี 84140

โทร.0-7742-0697,0-7742-6104-5

โทรสายด่วน 1506 ตลอด 24 ชม.

-[http:// www.sso.go.th](http://www.sso.go.th)

59

ความแตกต่างระหว่าง

กองทุนเงินทดแทน

กองทุนประกันสังคม

7. ข้อยกเว้น

- ▶ ถูกจ้างเศษของวันแรก หรือสิ่งเสพติดอื่น จนไม่สามารถครองสติได้
- ▶ ถูกจ้างจงใจให้ตนเอง ประสบอันตราย หรือยอม ให้ผู้อื่นทำอันตราย (ม. 22)

7. ข้อยกเว้น

- จงใจทำให้เกิดขึ้น
- ยินยอมให้ผู้อื่น ก่อให้เกิดขึ้น (ม. 61)
- (ปัจจุบันให้แล้ว)

๖๙

สื่อประชาสัมพันธ์

ดูรายการโครงการ กองทุนเงินทดแทน ฝ่ายราชการ สุราษฎร์ธานี

พ.ร.บ.เงินทดแทน

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561

กองทุนเงินทดแทน เป็นกองทุนที่ ก่อตั้งขึ้นโดย พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ. 2537
ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน
เมื่อถูกจ้างโดยนายจ้างหรือผู้ประกอบการรายวัน ผู้ปฏิบัติงานราย
วันตามสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการจ้างงานพิเศษ

คุ้มครองลูกจ้างตั้งแต่เริ่มแรกที่เข้าทำงาน

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้ พ.ร.บ.เงินทดแทน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561
ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 10 ตุลาคม 2561
มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม 2561 เป็นต้นไป

พ.ร.บ.เงินทดแทนฉบับใหม่ ได้กำหนดให้ลูกจ้างต้องเข้ากองทุนเงินทดแทน
โดยที่นายจ้างต้องนำเงินไปจ่ายเพื่อซื้อกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัทประกัน
ที่มีทุนประกันไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีจำนวนลูกจ้างไม่ต่ำกว่า 10 คน
ลูกจ้างที่ได้รับการคุ้มครองจะได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง ค่ารักษาพยาบาล ค่า
ชดเชยค่าเสียหาย ค่าชดเชยค่าจ้าง ค่าชดเชยค่าเสียหาย ค่าชดเชยค่าจ้าง

บรรยายการใช้ประโยชน์ กองทุนเงินทดแทน

ประโยชน์ที่นายจ้างจะได้รับ

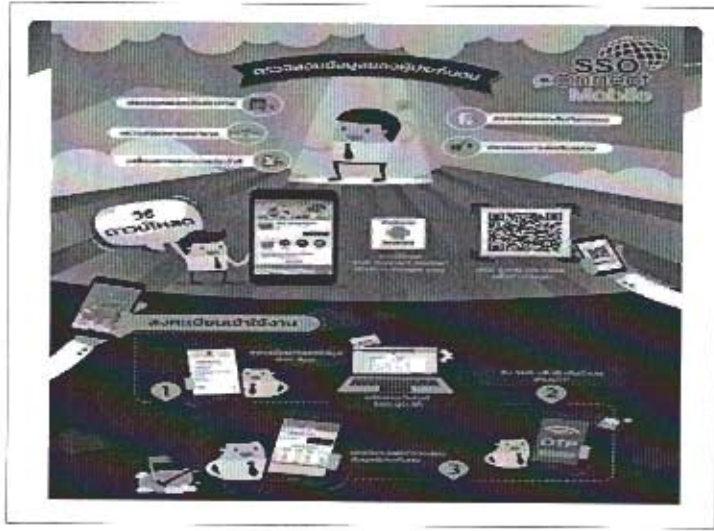
1. บัญชีรายชื่อผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน
นายจ้างจะได้รับรายชื่อผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน
เมื่อถูกจ้างโดยนายจ้างหรือผู้ประกอบการรายวัน ผู้ปฏิบัติงานราย
วันตามสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการจ้างงานพิเศษ
2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้มีมติเห็นชอบให้กองทุนเงินทดแทน
เป็นกองทุนที่นายจ้างต้องนำเงินไปจ่ายเพื่อซื้อกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัทประกัน
ที่มีทุนประกันไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีจำนวนลูกจ้างไม่ต่ำกว่า 10 คน
3. เป็นกองทุนที่นายจ้างต้องนำเงินไปจ่ายเพื่อซื้อกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัทประกัน
ที่มีทุนประกันไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท หรือมีจำนวนลูกจ้างไม่ต่ำกว่า 10 คน

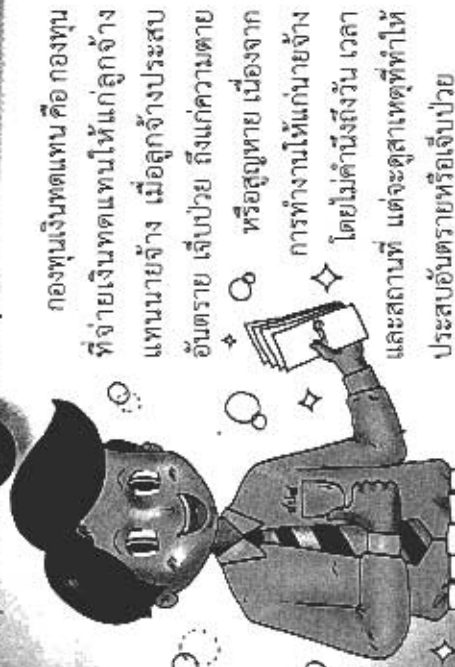
ประโยชน์ที่ลูกจ้างจะได้รับ

1. ชดเชยค่าความเสียหายอันเนื่องมาจากการประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน
เมื่อถูกจ้างโดยนายจ้างหรือผู้ประกอบการรายวัน ผู้ปฏิบัติงานรายวันตามสถานประกอบการ
ตามกฎหมายว่าด้วยการจ้างงานพิเศษ
2. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
3. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
4. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
5. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
6. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
7. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
8. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)
9. ได้รับเงินค่าชดเชยค่าจ้าง (เงินค่าชดเชย: 70 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ หรือ 80 เท่าของค่าจ้างขั้นต่ำ)

1 กองทุนเงินทดแทน คืออะไร?

กองทุนเงินทดแทน คือ กองทุนที่จ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย ถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย เนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง โดยไม่คำนึงถึงวัน เวลา และสถานที่ แต่จะดูสาเหตุที่ทำให้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

2 เงินทดแทน คืออะไร?

เงินทดแทน คือ เงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน โดยจ่ายให้ลูกจ้างทั้งปวง (คนละไม่เกิน 240,000 บาทต่อปี) คู่กับอัตราเงินสมทบของประเภทกิจการ ระหว่างอัตรา 0.2-1.0% โดยนายจ้างแต่ละประเภทกิจการจะจ่ายในอัตราเงินสมทบหลักที่แตกต่างกันตามประกาศกระทรวงฯ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเสียหาย ตามรหัสประเภทกิจการของนายจ้างนั้น

3 เงินสมทบตามค่าประสบการณ์ คืออะไร?

เพื่อให้ นายจ้าง ให้ความสนใจในการจัดสถานที่ทำงานที่ปลอดภัย เมื่อนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบหลัก 4 ปีติดต่อกันแล้ว จะมีการคำนวณอัตราส่วนการสูญเสียและนำไปเปรียบเทียบกับตารางลด-เพิ่มอัตราเงินสมทบเพื่อนำมากำหนดอัตราเงินสมทบโดยปรับลดลงหรือเพิ่มขึ้นจากอัตราเงินสมทบโดยจะเริ่มจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบตามค่าประสบการณ์ ตั้งแต่ปีที่ 5 เป็นต้นไป

4 กิจการใดบ้าง ที่ได้รับยกเว้น โดยไม่ต้องจ่ายเงินสมทบ?

- ราชการส่วนกลาง/ส่วนภูมิภาค/ส่วนท้องถิ่น
- รัฐวิสาหกิจ
- นายจ้าง ซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครูหรือครูใหญ่
- นายจ้างที่ดำเนินกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ
- นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

5 กำหนดเวลาชดเชยแบบชดเชยเงิน?

นายจ้าง มีหน้าที่ชดเชยแบบชดเชยเงินกองทุนเงินทดแทนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน

6 สถานที่ชดเชยแบบชดเชยเงิน?

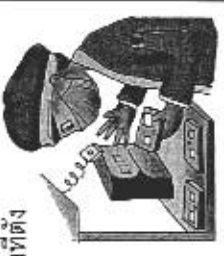
กำหนดให้นายจ้างยื่นแบบชดเชยเงินได้ที่ สำนักงานประกันสังคม ณ ที่สถานที่สถานประกอบการตั้งอยู่

7 เอกสารที่ต้องนำมายื่นทะเบียน?

- แบบขึ้นทะเบียน (แบบ สปส. 1-01) ใช้ชุดเดียวกับการขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือสำเนาใบทะเบียนพาณิชย์
- สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.20) หรือ สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ ร.ง.4)
- แผนที่ตั้งของสถานประกอบการ หรือโรงงานของนายจ้าง
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน
- เจ้าพนักงานและผู้รับมอบอำนาจ
- หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

8 นายจ้างมีสิทธิยื่นขอเงินช่วยเหลือได้อย่างไร?

นายจ้างที่มีสำนักงานสาขา หรือมีลูกจ้างทำงานในหลายจังหวัด จะต้องยื่นแบบขึ้นทะเบียน และจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนรวมกันเพียงแห่งเดียว ณ เขตท้องที่ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ โดยแจ้งรายละเอียดสถานที่ตั้งและจำนวนลูกจ้างของสาขาไว้ด้วย

9 สิ่งไหนจ่ายได้ รับ ภายหลังการขึ้นทะเบียน?

1. เลขที่บัญชี ซึ่งจะให้เป็นเลขเดียวกับกองทุนประกันสังคมเพื่อให้ง่ายต่อการติดต่อ
2. ใบประเมินเงินสมทบ เพื่อแจ้งให้นายจ้างทราบถึงจำนวนเงินสมทบที่จะต้องจ่ายเข้ากองทุนพร้อมทั้งกำหนดวันที่ซึ่งนายจ้างจะต้องนำเงินมาจ่าย
3. หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียน

10 นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบประกันสังคมเมื่อใด?

กองทุนเงินทดแทน จะเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างเป็นรายปี (ปีละ 1 ครั้ง) โดยในปีแรกนายจ้างจะต้องจ่ายเงินสมทบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คน สำหรับปีต่อไปจ่ายภายในเดือนมกราคมของทุกปี เงินสมทบที่เรียกเก็บต้นปีคิดมาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ประมาณการไว้ล่วงหน้า ซึ่งอาจไม่เท่ากับค่าจ้างจริงที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากในระหว่างปีนายจ้างอาจมีการเพิ่มหรือลดจำนวนลูกจ้าง ปรับอัตราค่าจ้าง เป็นต้น ดังนั้นในเดือนมกราคมของทุกปี นายจ้างต้องแจ้งจำนวนค่าจ้างรวมทั้งปีของปีที่ผ่านมาไปยังสำนักงานประกันสังคมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะได้นำไปเปรียบเทียบกับเงินสมทบที่เก็บไว้เมื่อต้นปี หากจำนวนค่าจ้างจริงของปีที่ผ่านมาสูงกว่าค่าจ้างที่ประมาณไว้ เป็นเหตุให้เงินสมทบที่เก็บไว้มีอัตราน้อยกว่า ก็จะเรียกเก็บเพิ่มภายใน 31 มีนาคม หากจำนวนเงินค่าจ้างรวมทั้งปีต่ำกว่าเดิมทำให้เงินสมทบที่เรียกเก็บสูงกว่าความเป็นจริง เมื่อตรวจบัญชีของนายจ้างแล้ว หากค่าจ้างต่ำกว่าที่ประเมินไว้จะได้รับเงินสมทบส่วนที่จ่ายเกินคืน

11 ทนายความค่าจ้าง

นายจ้างต้องรายงานค่าจ้างที่จ่ายจริงของปีที่ผ่านมาภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี การไม่รายงานค่าจ้างภายในกำหนดอาจมีผลให้นายจ้างต้องชำระเงินเพิ่มตามกฎหมาย หากเงินสมทบที่คำนวณได้สูงกว่าเงินสมทบที่จ่ายไว้เมื่อเดือนมกราคมของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ นายจ้างรายได้ไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไปไม่ครบจำนวน ต้องจ่ายเงินเพิ่มตามกฎหมายอีกในอัตราร้อยละ 3 ต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย

12 เมื่อใดที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับพรคุ้มครอบครัว?

สิทธิเกิดขึ้นทันทีนับตั้งแต่วันที่เข้าทำงานให้นายจ้าง

13 การประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน หมายความว่าอย่างไร?

หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบจิตใจหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้นายจ้าง หรือทำตามคำสั่งของนายจ้าง

14 การเจ็บป่วยด้วยโรคเนื่องจากการทำงาน หมายความว่าอย่างไร?

การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงาน

15 สูญหาย หมายความว่าอย่างไร?

การที่ลูกจ้างหายไปในระยะระหว่างการทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้าง ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในระยะเดินทางโดยเฉพาะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำเพื่อไปทำงานให้นายจ้าง ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 120 วัน นับแต่วันที่เกิดเหตุขึ้น

16 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จะได้รับอะไรบ้าง?

ได้รับเงินทดแทน ซึ่งประกอบด้วย ค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนรายเดือน ค่าแพทย์ และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

16.1 ค่ารักษาพยาบาล ได้รับเงินเท่าใด?

มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน 50,000 บาท ต่อการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย 1 ครั้ง หากมีการบาดเจ็บที่รุนแรงหรือเรื้อรังตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. 2558 จ่ายเพิ่มได้อีก 100,000 บาท รวมแล้วไม่เกิน 150,000 บาท หากไม่เพียงพอสามารถจ่ายเพิ่มได้อีก รวมแล้วไม่เกิน 300,000 บาท หรือหากไม่เพียงพอสามารถจ่ายเพิ่มขึ้นได้อีก รวมแล้วไม่เกิน 500,000 บาท โดยตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์ และหากไม่เพียงพอสามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มเติมได้รวมทั้งหมดไม่เกิน 1,000,000 บาท โดยคณะกรรมการการแพทย์พิจารณาและคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนให้ความเห็นชอบ

16.2 ค่าทดแทนรายเดือน รับอย่างไร?

เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน ให้แก่นายจ้าง จนเป็นเหตุให้มีการหยุดงาน สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพตาย หรือสูญหาย จะได้ค่าทดแทนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่ และไม่เกิน 12,000 บาทต่อเดือน

1) กรณีแพทย์ให้หยุดพักรักษาตัว จะได้รับสิทธิอะไรบ้าง?

มีสิทธิได้รับค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน กรณีลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกิน 3 วัน แต่ไม่เกิน 1 ปี โดยต้องมีการรับรองแพทย์ที่ระบุเหตุพักรักษาตัวติดต่อกันเกิน 3 วันขึ้นไป และลูกจ้างมีการหยุดพักรักษาตัวจริงตามใบรับรองแพทย์

2) กรณีสูญเสียอวัยวะ จะได้รับอะไรบ้าง?

มีสิทธิได้รับค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน เป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี ทั้งนี้ การประเมินการสูญเสียอวัยวะ ลูกจ้างต้องได้รับการรักษาพยาบาลทางการแพทย์จนสิ้นสุดการรักษา และอวัยวะที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ลูกจ้างประสบอันตราย

17 ผู้ลูกจ้างตหยหรือสูญหาย ใครเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน?

ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ได้แก่

1. มารดา
2. บิดาที่ขอด้วยกฎหมาย
3. สามีหรือภรรยาที่ขอด้วยกฎหมาย
4. บุตรที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
5. บุตรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พียงศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
6. บุตรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี และทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย

7. บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายใน 310 วัน นับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุ สูญหาย มีสิทธิรับเงินทดแทน นับแต่วันคลอด

8. หากไม่มีบุคคลดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย เป็นผู้มีสิทธิ แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

18 การเข้ารับการรักษาพยาบาล หอภัยใช้?

นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีในสถานพยาบาลใดก็ได้ที่ได้ประกาศรัฐและเอกชน โดยแบ่งเป็น 2 กรณี

- (1) โดยสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อน
- (2) กรณีเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลในความตกลงให้นายจ้างส่งแบบ กท.44 นายจ้าง ลูกจ้างไม่ต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล สถานพยาบาลในความตกลงของกองทุนเงินทดแทนจะเรียกเก็บจากกองทุนเงินทดแทนภายในวงเงินที่กฎหมายกำหนด

3) กรณีทุพพลภาพ จะได้รับอะไรบ้าง?

มีสิทธิได้รับค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน เป็นระยะเวลาไม่เกิน 15 ปี

4) กรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย จะได้รับอะไรบ้าง?

มีสิทธิได้รับค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน เป็นระยะเวลา 8 ปี จ่ายให้กับผู้มีสิทธิตามกฎหมาย และค่าทำศพ

16.3 ค่าทำศพ จ่ายอย่างไร?

ได้รับค่าทำศพ เป็นจำนวน 100 เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน โดยจ่ายให้กับผู้จัดการศพ

16.4 หากลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู จะได้รับค่าฟื้นฟูอย่างไร?

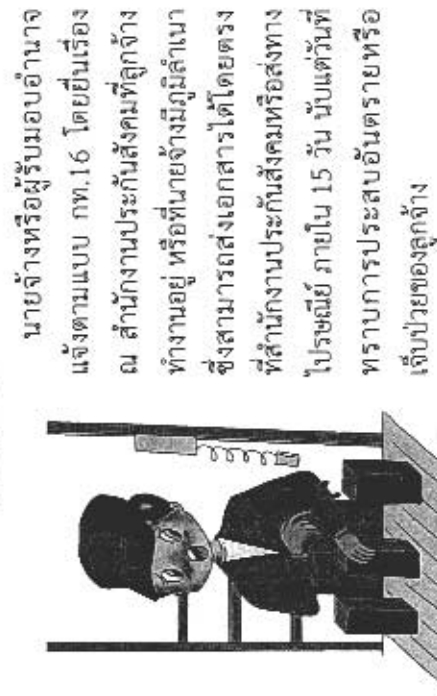
กรณีที่ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายสำหรับลูกจ้างที่จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู ได้รับตามอัตราดังนี้

- ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ โดยให้จ่ายเฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานของสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ ไม่เกิน 24,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ โดยเป็นค่าใช้จ่ายทางการแพทย์กายภาพบำบัดไม่เกิน 200 บาท และค่าใช้จ่ายทางกิจกรรมบำบัดไม่เกินวันละ 100 บาท แต่รวมแล้วไม่เกิน 24,000 บาท

- ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการบำบัดรักษาและการนัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในการทำงานไม่เกิน 40,000 บาท หากมีความจำเป็นให้จ่ายเพิ่มได้อีกไม่เกิน 110,000 บาท โดยคณะกรรมการแพทย์พิจารณา และคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนให้ความเห็นชอบ

- ค่าวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู หน่วยละไม่เกินอัตราตามที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่รวมแล้วไม่เกิน 160,000 บาท โดยกฎกระทรวงกำหนดการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. 2558 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2558 และใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งอยู่ระหว่างเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ โดยให้ใช้อัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานตามกฎกระทรวงนี้นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

19 การแจ้งการประสบอันตราย หักโดยวิธีใด?

การแจ้งการประสบอันตราย นายจ้างและลูกจ้างต้องแสดงเอกสารใบเสร็จรับเงิน ใบรับรองแพทย์ ประวัติการรักษาพยาบาล และหลักฐานการปฏิบัติงานประกอบ การพิจารณา เช่น หลักฐานการลงเวลาทำงาน รวมทั้งให้ข้อเท็จจริง จะทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่วินิจฉัยได้รวดเร็ว

20 ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ต้องยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในกี่วัน?

ภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือ สูญหาย หากการเจ็บป่วยหรือเกิดโรคจากการทำงานหลังสิ้นสุดสภาพการจ้าง ให้นายจ้างภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

21 ดัชนีสุขภาพโลก เบิกได้อย่างไร?

ลูกจ้างสามารถเข้ารับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลที่มีแพทย์แผนปัจจุบันขึ้น 1 ได้ทั้งโรงพยาบาล โดยสำรองจ่ายรักษายาบาลและให้ใบเสร็จรับเงินพร้อมใบรับรองแพทย์ มาขอรับค่ารักษายาบาลคืนได้ ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่จ่ายตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลที่ทำความตกลงกับกองทุนเงินทดแทน สถานพยาบาลนั้นจะเรียกเก็บเงินจากกองทุนเงินทดแทนโดยตรง และขอให้จ่ายตรวจสอบค่ารักษายาบาลจากสถานพยาบาลทุกครั้งให้ส่งตัวลูกจ้างเข้ารับการรักษายาบาล ซึ่งการจ่ายค่ารักษายาบาลจะจ่ายตามราคาประกาศของสถานพยาบาลที่ประกาศให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราตามที่กฎกระทรวงกำหนด และสามารถตรวจสอบอัตราค่ารักษายาบาลในความตกลงของกองทุนเงินทดแทนได้ที่ www.sso.go.th เมนู ความปลอดภัย ข้อมูลสถานพยาบาล

22 ช่องทางการรับเงิน รับได้ทั้งใด และใช้หลักฐานอะไรได้บ้าง?

การรับเงินทดแทน สามารถรับได้ดังนี้

1. รับสำนักงานประกันสังคมที่รับผิดชอบ โดยรับเงินด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจรับเงินแทน ใช้หลักฐานคือ บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ซึ่งมีรูปถ่าย หากไม่ได้มารับด้วยตนเอง จะต้องมิใช่มอบอำนาจพร้อมทั้งบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบและผู้รับมอบมาแสดง
2. รับทางธนาคาร
3. รับผ่านบัญชีออมทรัพย์ธนาคาร 2 แห่ง คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

23 คณินโรจากทหารหนาคืออะไร?

กระทรวงแรงงานและกระทรวงสาธารณสุข ตระหนักถึงกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าและสำคัญยิ่งของประเทศไทย ได้จัดทำข้อตกลงความร่วมมือการจัดตั้ง “โครงการศูนย์โรจากการทำงาน” ขึ้น เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2548

1) วัตถุประสงค์

- จัดให้มีระบบการดูแลสุขภาพและการวินิจฉัยโรคจากการทำงานของลูกจ้าง

- ดูแล รักษา หลังจากการเกิดโรคและอุบัติเหตุ
- พัฒนาศักยภาพอาชีพอาชีวศาสตร์และเครือข่าย ตลอดจนแนวทางการวินิจฉัยที่เป็นมาตรฐาน

- สร้างระบบป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอย่างเป็นธรรม

2) วิธีการรักษาที่คลินิกโรจากการทำงาน

ลูกจ้างที่สงสัยว่าเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน สามารถเข้ารับการตรวจวินิจฉัยได้ที่คลินิกโรจากการทำงาน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น โดยมีขั้นตอนในการเข้ารับบริการ ดังนี้

1. ยื่นแจ้งการประสบอันตรายฯ ตามแบบ กท.16 ต่อสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่/จังหวัด/สาขา ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนา เพื่อขอหนังสือส่งตัวไปยังโรงพยาบาลให้บริการคลินิกโรจากการทำงานหรือติดต่อคลินิกโรจากการทำงานโดยตรง
2. กรณีถือบัตรรับรองสิทธิของโรงพยาบาลให้บริการคลินิกโรจากการทำงาน สามารถเข้ารับบริการได้ โดยติดต่อคลินิกประกันสังคมเพื่อตรวจคัดกรองเบื้องต้น หากพบยาบาลที่คัดกรองโรคหรือแพทย์ผู้ทำการตรวจวินิจฉัยสงสัยว่าเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน จะส่งต่อไปยังคลินิกโรจากการทำงาน

3. กรณีลูกจ้างเข้ารับการตรวจวินิจฉัยโดยไม่ได้แจ้งการประสบอันตราย หากผลการตรวจวินิจฉัยพบว่า ลูกจ้างเจ็บป่วยจากการทำงาน ให้แจ้งนายจ้างยื่นแบบการประสบอันตรายฯ (กท.16) ต่อสำนักงานประกันสังคม ภายใน 15 วัน เพื่อให้โรงพยาบาลเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการรักษายาบาลในส่วนของการลงทุนเงินทดแทน จากสำนักงานประกันสังคมโดยตรง

4. กรณีผลการตรวจลูกจ้างไม่เจ็บป่วยจากการทำงาน ลูกจ้างไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจวินิจฉัย เนื่องจากกองทุนเงินทดแทนให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายแก่โรงพยาบาลแล้ว

3) คลินิกโรจากการทำงาน มีที่ใดบ้าง

สามารถตรวจสอบรายชื่อคลินิกโรจากการทำงาน ได้ที่ www.sso.go.th เมนู ความปลอดภัย หัวข้ออื่น ๆ

กองทุน เป็นทดแทน

(ภาพพจน์.ป.สิงห์ทอง)
พ.ศ. 2533

สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
www.sso.go.th
สายด่วน โทร. 1506 โทรสาร 24 ชั่วโมง

พระราชบัญญัติ
เงินทดแทน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ระบบการจ่ายเงินทดแทนเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง ให้ได้รับอย่างเพียงพอ อันจะเกิดประโยชน์ต่อระบบแรงงานสัมพันธ์ของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ

(๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภัยพิบัติ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เงินสมทบ” และคำว่า “กองทุน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

““ภัยพิบัติ” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งหรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบการ และเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับ

นายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ ไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย โดยจ่ายตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย มีกำหนดสิบปี

คำว่า “ทุพพลภาพ” ตามมาตรานี้ หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงาน ลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน รวมกันต้องไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษา ในระดับปริญญาตรี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๓/๑) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๒๔/๑ กองทุนต้องวางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กองทุนตามมาตรฐานการบัญชี มีบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์ และหนี้สินที่แสดงฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความจริง

และตามที่ควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อกำกับดูแลความโปร่งใสได้มาตรฐาน และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔/๒ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุนโดยแสดงรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการดำเนินการในอนาคตเสนอต่อคณะกรรมการเป็นประจำทุกปี แล้วให้สำนักงานเปิดเผยต่อสาธารณชน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้วิธีสรรหาโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๙) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๑๐) ไม่เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

(๑๑) ไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรม สาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ
เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๘/๑ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๗) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ
- (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่
- (๙) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๑๐) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๘/๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑

ในกรณีที่กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงาน ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

(๑) ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง และ

(๒) จ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างเปลี่ยนแปลงไปให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลง ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง

แบบรายการ วิธีการยื่นแบบรายการ การจ่ายเงินสมทบ และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแบบรายการ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่ม อัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่ นายจ้าง ตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวน ตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจาก วันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หรือมีสถานการณ์ฉุกเฉิน อันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบ ได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีตามคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศลดการจ่ายเงินเพิ่ม ตามวรรคหนึ่งในท้องที่นั้นก็ได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าว ต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบ หรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๔ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๖๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขึ้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของวรรคหนึ่ง และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๔) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือเชื่อได้ว่า มีทรัพย์สินที่เลขาธิการได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๗

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๔) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซ้ำกว่า จะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการค้น”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล ตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ

คณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๙ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวดำเนินต่อไปจนกว่า จะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุด ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าว นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ การยื่นแบบรายการลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อบุคคลจ้าง ที่ได้ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ นายจ้างซึ่งค้างจ่ายเงินสมทบและต้องเสียเงินเพิ่ม อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราเดิม และเมื่อคำนวณแล้วต้องไม่เกินเงินสมทบที่ค้างจ่าย

มาตรา ๓๒ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างได้เท่าที่ควร เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมาย ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เป็นต้น กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน

พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกข้อ 2 (6) และข้อ 9 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 และข้อ 3 และข้อ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่

- (1) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
- (2) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
- (3) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(4) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

- (5) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยได้รับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่ นายจ้างหรือตามคำสั่งของนายจ้าง

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรค ซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงทำงานหรือปฏิบัติ ตามคำสั่งของนายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจ หรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน เพื่อใช้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเงินทดแทน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคม จังหวัด แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินทดแทน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราช

บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 7 การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการคัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา 8 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20

ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีตามวรรคหนึ่ง ยื่นคำขอต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา 9 หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกจ้างหรือสำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้าง ซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 10 ในกรณีที่นายจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ผู้รับเหมาช่วงในลำดับถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาชั้นต้นซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม

ให้ผู้รับเหมาชั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาช่วงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา 11 ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน และรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้างหรือสำนักงานให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง

ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไต่เบี่ยงเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา 12 กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งรายการต่าง ๆ ค่อกองทุน กำหนดเวลายื่นคำร้องเรียกเงินทดแทน และกำหนดเวลาสำหรับการอุทธรณ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว มิได้อยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

หมวด 2 เงินทดแทน

มาตรา 13 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้าเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้นายจ้างทราบ

มาตรา 14 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา 15 กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา 17 ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลาถก่อนจนกว่าผู้มิสิทธิตามมาตรา 20 จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา 16 ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วยังไม่มีผู้มิสิทธิตามมาตรา 20 มาขอเป็นผู้จัดการศพให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา 18 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(1) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (2) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(2) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(3) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(4) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

มาตรา 19 ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา 18 (2) หรือ (3) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

มาตรา 20 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหายให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง

(1) บิดามารดา

(2) สามีหรือภรรยา

(3) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษา

อยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

(4) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

มาตรา 21 ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตายหรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีหรือภรรยากับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา 20 (3) หรือ (4) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

มาตรา 22 นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ลูกจ้างเสพของมึนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้

(2) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบ

อันตราย

มาตรา 23 ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา 24 การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา 18 หรือมาตรา 19 นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้

มาตรา 25 การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นไปก่อน และเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทศรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ไปก่อน ถ้าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตาม

คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 50 หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา 51 นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไปนั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด 3

กองทุนเงินทดแทน

มาตรา 26 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา 44 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43

ให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 27 กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินกองทุนเงินทดแทนตามมาตรา 26 วรรคสอง
- (2) เงินสมทบ
- (3) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา 29
- (4) เงินเพิ่มตามมาตรา 46
- (5) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 47
- (6) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา 66
- (7) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน
- (8) รายได้อื่น
- (9) ดอกผลของกองทุน

มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา 26 เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43

มาตรา 29 การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา 30 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินให้สำนักงานเสนาบดีและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 4

คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา 31 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการ และเลขานุการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย

มาตรา 32 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุนและการจ่ายเงินทดแทน
- (2) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน
- (4) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน
- (5) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 52
- (6) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้

มาตรา 33 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 34 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 33 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา 31 เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 35 ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อน จนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่แทน

มาตรา 36 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 37 ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่พิจารณา ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา 38 ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และ กรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ เวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำมาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 36 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 39 การประชุมของคณะกรรมการการแพทย์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 40 คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทาง การแพทย์

(2) ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน

(3) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 13 และ ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา 14 และมาตรา 18 (2) และ (3)

(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะ กรรมการ การแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 41 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ พิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้ การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา 36 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้ บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารสิ่งของหรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง มาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา 43 กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด 5

เงินสมทบ

มาตรา 44 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

มาตรา 45 เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตามมาตรา 44 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี อัตราเงินฝากสำหรับกรณีที่นายจ้างขอจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละสี่สิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ตลอดจนระเบียบวิธีการอันจำเป็นเพื่อให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาระของกองทุน และจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่

ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรอบสามปีปฏิทินที่ผ่านมา

มาตรา 46 นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย

มาตรา 47 เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

การมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายเจ้างนำเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขาย

ทอดตลาดและจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยให้เลขานุการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

หมวด 6

การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์

มาตรา 48 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา 49 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา 50 เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา 48 หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา 49 หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า

คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 มีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง

ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างสถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน

มาตรา 51 ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา 50 ไม่เป็นไปตามมาตรา 18 หรือมีกรณีตามมาตรา 19 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่งใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นภายหลังอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา 50 คลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้

ในกรณีที่มีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้างให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

มาตรา 52 ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ซึ่งได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา 47

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา 53 ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้นต้องวางเงินค้ำประกันโดยครบถ้วนตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้ซึ่งนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคสองมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นั้นวางไว้ค้ำประกันแก่สำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ต่อไป

มาตรา 54 ในกรณีที่ลูกจ้างของนายจ้างตามมาตรา 44 ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 หรือ นายจ้างตามมาตรา 44 ยื่นอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 55 ในกรณีที่นายจ้างอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบหรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือการนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล ก็ให้จ่ายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาดังกล่าวแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบหรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะต้องจ่ายภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง

การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้งดการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา 46

มาตรา 56 ให้นำมาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 55 และมาตรา 60 มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีใ้ช้ นายจ้างตามมาตรา 10 และมีผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมีใ้ช้ นายจ้างตามมาตรา 11 โดยอนุโลม

หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 57 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอื่น ภาพถ่าย ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบหรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐาน ที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(3) ยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา 47

มาตรา 58 ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี

มาตรา 59 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 60 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 8 การส่งหนังสือ

มาตรา 61 ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินสมทบของ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้าง หรือพบนายจ้างแต่นายจ้างปฏิเสธไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้ ให้ส่งโดยปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือ หนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของ ลูกจ้าง หรือภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้วให้ถือว่านายจ้างได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมิน เงินสมทบนั้นแล้ว

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

มาตรา 62 นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษา พยาบาลตามมาตรา 13 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 44 หรือมาตรา 48 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะ อนุกรรมการที่สั่งตามมาตรา 42 หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 (2) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 58 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 64 นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 หรือมาตรา 51 โดยมีไดุ้ทธธณ์ตามมาตรา 52 หรือมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา 53 ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 65 ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา 66 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

- (1) เลขานุการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขานุการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ในการเปรียบเทียบตามมาตรานี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา 67 นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะได้มีการประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา 45 ใช้บังคับ

มาตรา 68 ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น

มาตรา 69 คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 จนกว่าคำร้องหรือคดีนั้นๆ จะถึงที่สุด

มาตรา 70 บรรดาประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 111 ตอนที่ 28 ก ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2537

